

PÅ SIKKER PLOSS AV INGEBRIGT STEEN JENSEN

For 18 år siden lå Stabæk i 4. divisjon og hadde nettopp oppnådd en heldig uavgjort 1-1 hjemme mot Otta. Siden har vi vært med på en eventyrlig reise som savner sidestykke i moderne norsk fotball. Med fokuset skifter aldri, enten du er i 4. eller 2. divisjon, i Adeccoligaen eller på toppen av Tippeliga-tabellen: Det viktigste er å havne på sikker plass.

Lenge trodde jeg dette forsiktighetssyndromet bare gjaldt meg selv, men nå vet jeg bedre. Alle ihuga fotballsupportere tenker safety first. Selv fikk jeg det banket inn i meg av min far, Brikt Jensen, som var fotballformann i Stabæk noen år på slutten av 70-tallet. Da rykket vi ned i 3. divisjon etter et vondt tap mot Søndre Høland like før sesongslutt, og far fikk telefon hjem fra Jens Book Jensen, smørtenoren som var blaa tvers igjennom.
– Vet De, Jensen, sa Book'n. – Det tar ett år å rykke ned, og ti år å rykke opp igjen.

Etter dette hadde far alltid ett eneste fokus: Vi må ikke rykke ned. Vi må havne på sikker plass. Jeg har arvet denne manien. Og jeg er altså ikke alene.

Etter dette hadde far alltid ett eneste fokus: Vi må ikke rykke ned. Vi må havne på sikker plass. Jeg har arvet denne manien. Og jeg er altså ikke alene.

I årets sesong var jeg hos far en formiddag litt uti juli. Da ledet vi Tippeligaen med 6 poeng. Vi hadde 31 poeng. – Nå har vi 31 poeng og leder med 6 poeng allerede, far, sa jeg.

– Det er bra, sa Brikt. – Da rykker de i hvert fall ikke ned.

Fotball handler ikke først og fremst om optimisme. Fotball for hardcore fans handler om angst. Angsten for alt som kan gå galt. Angsten for at Alanzinho skal bli skadet, at Nannskog skal få vannlekkasje i villaen og lengte hjem, at alt kommer til rakne.

Fotballfans suger ikke på karamellen. Når dommeren blåser av og vi har vunnet, går det ett minutt før fansen sier til hverandre: "Nå blir det viktig å vinne neste søndag. Tenk om vi taper neste søndag. Da er helvete løs".

Fotball handler ikke om glede. Fotball handler om lidelse. Barcelonafansen har forstått dette bedre enn kanskje noen andre, enda de holder med et lag som nesten alltid vinner. Likevel har de følgende hilsen til nye sesongkortholdere – hvilket vil si til fans som har stått i kø i over ti år for å få fast sete på Camp Nou: Bienvenida al sufrir, står det på Barcefansens sesongkort. Velkommen til lidelsen, betyr det.

Så når vi snart skal innvie Nord-Europas mest spektakulære fotballstadion, Telenor Arena på Fornebu, går vi ikke omkring yre av forventning og fremtidsro. Vi tenker bare på alt som kan gå galt. Kommer ballen til å gå i taket? Blir det rart å være innendørs når sola skinner ute midt i juni? Blir det for varmt? For kaldt? For mørkt?

Målet for sesongen 2009 er derfor det samme som det alltid har vært, selv om vi skulle ende med gull i cup eller serie, eller (Gud forby tanken!) at vi tar The Double: Vi må ikke rykke ned.

Og nå får denne bekymringen selskap med en helt ny: Det må ikke gå i dass med alt sammen på den nye arenaen.

Sikker plass. Det er saken. Vi må være sikre på at vi klarer oss sportslig, og på at det fungerer med arrangementene. Er det rart vi har valgt å samarbeide med verdens fremste selskap på sikkerhet?

Nei, det er ikke rart. **Samarbeidet med G4S er helt riktig og helt logisk.** Jeg snakket med Brikt i går, og han var helt enig.

“Alle ihuga
fotballsupportere tenker
safety first.”